

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΟΙΚΟΣΕΛΙΔΑ

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ευλόγησον Δέσποτα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών [δεινός], του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της κόμης ταύτης, της νήσου ταύτης πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν

Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, αεροπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αγράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ [Μυστικός]

ΕΥΧΗ ΤΟΥ Α΄ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Κύριε ο Θεός ημών, Ου το κράτος ανείκαστον και η δόξα ακατάληπτος, Ου το έλεος αμέτρητον και η φιλανθρωπία άφατος, Αυτός Δέσποτα, κατά την ευσπλαγχνίαν σου, επίβλεπον εφ' ημάς και επί τον άγιον οίκον τούτον και ποιήσον μεθ' ημών, και των συνευχομένων ημίν, πλούσια τα ελέη σου και τους οικτιρμούς σου.

Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και ψάλλεται το Α Αντίφωνον πάρα των ψαλτών.

Ο Διάκονος μεθίσταται του τόπου αυτού, και απελθών εν τω αριστερώ μέρει, ίσταται ενώπιον της εικόνας του Χριστού. Μετα δε την συμπλήρωσιν του Αντιφώνου, επανέρχεται πάλιν εις εν τη θέσει αυτού και λέγει:

Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ [Μυστικός]

ΕΥΧΗ ΤΟΥ Β΄ ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Κύριε, ο Θεός ημών, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου, το πλήρωμα της εκκλησίας σου φύλαξον, αγίασον τους αγαπόντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δυνάμει και μη εγκατηλίπης ημάς τους ελπίζοντας επί σε.

Ότι σον το κράτος και σου εστί η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και ψάλλεται το Β΄ Αντίφωνον πάρα των ψαλτών.

Ο Διάκονος μεθίσταται του τόπου αυτού, και απελθών εν τω δεξιώ μέρει, ίσταται ενώπιον της εικόνας της Θεοτόκου. Μετα δε την συμπλήρωσιν του Αντιφώνου, επανέρχεται πάλιν εις εν τη θέσει αυτού και λέγει:

Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ [Μυστικός]

ΕΥΧΗ ΤΟΥ Γ' ΑΝΤΙΦΩΝΟΥ

Ο τās κοινάς ταύτας και συμφώνους ημίν χαρισάμενος προσευχάς, ο και δυσί και τρισί συμφωνούσιν επί τω ονόματί σου τας αιτήσεις παρέχειν επαγγειλάμενος. Αυτός και νυν των δούλων σου τα αιτήματα προς το συμφέρον πλήρωσον, χορηγών ημίν εν τω παρόντι αιώνι την επίγνωσιν της σης αληθείας και εν τω μέλλοντι ζώήν αιώνιον χαριζόμενος.

Ότι αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Αμήν.**

Ο Χορός ψάλλει το τροπάριο της ημέρας ή τους Μακαρισμούς έρχονται ο τε Ιερεύς και ο Διάκονος και στάντες έμπροθεν της αγίας Τραπέζης, ποιούσιν προσκυνήματα τρία. Είτα λαβών ο Ιερεύς το άγιον Ευαγγέλιον, δίδωσι τω Διακόνω, όστις ασπάζεται άμα την εκείνου χείρα. Και ούτω περιελθόντες την αγίαν Τράπεζαν εκ του δεξιού μέρους εξέρχονται του ιερού Βήματος δια της προς βορράν πύλης προπορευομένων αυτών λαμπάδων και ποιούσι την Μικράν Είσοδον του Ευαγγελίου. Ελθόντες και σταθέντες εις το μέσον του Ναού, εν τω συνήθει τόπω, ο Διάκονος λέγει:

Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα Κύριε, ο Θεός ημών, ο καταστήσας εν ουρανοίς τάγματα και στρατιάς Αγγέλων και Αρχαγγέλων, εις λειτουργίαν της σης δόξης, ποιήσον συν τη εισόδω ημών είσοδον αγίων Αγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ημίν, και συνδοξολογούντων την σην αγαθότητα.

Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ευλόγησον, Δέσποτα, την αγίαν είσοδον.

Ο δε Ιερεύς ευλογών λέγει:

Ευλογημένη η είσοδος των Αγίων σου, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος προσφέρει προς ασπασμόν τω Ιερεί το άγιον Ευαγγέλιον, όπερ ούτως ασπάζεται, ο δε Διάκονος την χείρα του Ιερέως.

Και ο Διάκονος, υψών το Ευαγγέλιον εκφωνεί:

Σοφία. Ορθοί.

Και ο Χορός ψάλλει το Εισοδικόν.

Εάν δε γίνεται συλλείτουργον, το Εισοδικόν ψάλλεται από τους Ιερείς και εισερχόμενοι εις το ιερόν Βήμα ψάλλουν επίσης το πρώτον Απολιτίκιον και το Κοντάκιον.

ΕΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ. Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο αναστάς εκ νεκρών, ψάλλοντάς σοι Αλληλουΐα.

ΕΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ. Σώσον ημάς, Υιέ Θεού, ο εν αγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Αλληλουΐα.

Ψαλλομένον υπό του χορού τα Απολυτίκια, ο Ιερεύς λέγει την ευχήν ταύτην:

ΙΕΡΕΥΣ [Μυστικός]

Η ΕΥΧΗ ΤΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ ΥΜΝΟΥ

Ο Θεός ο Άγιος, ο εν αγίοις αναπαυόμενος, ο τρισαγίω φωνή υπό των Σεραφεΐμ ανυμνούμενος και υπό των Χερουβεΐμ δοξολογούμενος, και υπό πάσης επουρανίου

δυνάμεως προσκυνούμενος ο εκ του μη όντος εις το είναι παραγαγών τα σύμπαντα ο κτίσας τον άνθρωπον κατ' εικόνα σην και ομοίωσιν και παντί σου χαρίσματι κατακοσμήσας, ο διδούς αιτούντι σοφίαν και σύνεσιν, και μη παρορών αμαρτάνοντα, αλλά θέμενος επί σωτηρία μετάνοιαν, ο καταξιώσας ημάς, τους ταπεινούς και αναξίους δούλους σου, και εν τη ώρα ταύτη στήναι κατενώπιον της δόξης του αγίου σου θυσιαστηρίου, και την οφειλομένην σοι προσκύνησιν και δοξολογίαν προσάγειν, Αυτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι και εκ στόματος ημών των αμαρτωλών τον Τρισάγιον ύμνον και επίσκεψαι ημάς εν τη χρηστότητί σου. Συγχώρησον ημίν παν πλημμέλημα, εκουσίον τε και ακούσιον, αγιάσον ημών τας ψυχάς και τα σώματα και δος ημίν εν οσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τας ημέρας της ζωής ημών, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου, και πάντων των Αγίων, τον απ' αιώνος σοι ευαρεστησάντων.

Και μετά την συμπλήρωση του Κοντακίου λέγει ο Διάκονος:

Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ότι άγιος ει ο Θεός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί,

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Και εις τούς αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και ψάλλει ο χορός εναλλάξ το Τρισάγιον Ύμνον.

Είτα ο Ιερεύς και ο Διάκονος λέγουσιν εναλλάξ το Τρισάγιον Ύμνον ποιούντες ομού τρία προσκυνήματα έμπροσθεν της αγίας Τραπέζης.

Ει εστι συλλειτουργον, το Τρισάγιον Ύμνον ψάλλεται ως εξής:

Το πρώτον από την δεξιάν, το δεύτερον από την αριστεράν, το τρίτον από του ιερού Βήματος, το τέταρτον από την δεξιάν, το πέμπτον από του ιερού Βήματος, Δόξα... από την αριστεράν, Και νυν... από την δεξιάν, Άγιος Αθάνατος από την αριστεράν και το Δύναμις από την δεξιάν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Δύναμις

Ψαλλομένου το Δύναμις του Τρισαγίου παρά των ψάλτων, ο Διάκονος λέγει

Κέλευσον, Δέσποτα.

Και απέρχονται εις την Καθέδραν, λέγει ο Ιερεύς

Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Ευλόγησον Δέσποτα, την άνω καθέδραν.

Ο Ιερεύς ευλογεί λέγων:

Ευλογημένος ει, ο επί θρόνου δόξης της βασιλείας σου, ο καθήμενος επί των Χερουβίμ, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και όταν συμπληρωθεί το Τρισάγιον ύμνον ο Διάκονος έρχεται έμπροθεν της Ωραίας Πύλης και όταν ο Αναγνώστης εκφωνήσει το Προκειμενον, λέγει ο Διάκονος:

Πρόσχωμεν.

Και όταν ο Αναγνώστης εκφωνήσει τον Στίχον, λέγει ο Διάκονος:

Σοφία.

Και όταν εκφωνήσει την επιγραφήν της Αποστολικής περικοπής, λέγει ο Διάκονος:

Πρόσχωμεν.

Πληρωθέντος δε του Αποστόλου, ο Ιερεύς, λέγει:

Ειρήνη σοι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ **Κ**αι το πνευματί σου.

Ψαλλομένων των Αλληλουαρίων και των στίχων, ο Διάκονος λέγει τω Ιερεί:

Ευλόγησον, Δέσποτα, το θυμίαμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νυν, και αεί, και εις τούς αιώνας των αιώνων.

Και ο Διάκονος θυμιά κατά τον συνήθη τρόπον. Ο Ιερεύς λέγει χαμηλοφώνως:

Ελλαμνον εν ταις καρδίαις ημών, φιλόανθρωπε Δέσποτα, το της σης θεογνωσίας ακήρατον φως, και τους της διανοίας ημών οφθαλμούς διάνοιζον εις την των ευαγγελικών σου κηρυγμάτων κατανόησιν. Ένθες ημίν και τον των μακαρίων σου εντολών φόβον, ίνα τας σαρκικός επιθυμίας πάσας καταπατήσαντες, πνευματικήν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τα προς ευαρέστησιν την σην και φρονούντες και πράττοντες.

Συ γαρ ει ο φωτισμός των ψυχών και των σωμάτων ημών, Χριστέ ο Θεός, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, συν τω ανάρχω σου Πατρί και τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ο Διάκονος αποθέτει το θυμιατό, έρχεται προ της αγίας Τραπέζης και υποκλίνας την κεφαλήν, λέγει τω Ιερεί:

Ευλόγησον, Δέσποτα, τον ευαγγελιστήν του αγίου ενδόξου Αποστόλου και

Ευαγγελιστού [**δεινός**]

Ο δε Ιερεύς, σφραγίζων αυτών λέγει:

Ο Θεός, δια πρεσβειών του αγίου, ενδόξου, Αποστόλου και Ευαγγελιστού [**δεινός**], δώη σοι ρήμα τω ευαγγελιζομένω δυνάμει πολλή, εις εκπλήρωσιν του Ευαγγελίου του αγαπητού Υιού αυτού, Κυριού δε ημών Ιησού Χριστού.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Α**μήν. Αμήν. Αμήν. Γένοιτο μοι κτά το ρήμα σου.

Προσκυήσας δε το άγιον Ευαγγέλιον, λαμβάνει αυτό εκ των χειρών του Ιερέως και ασπάζεται την χείρα αυτού. Εξελθών δε δια της βορείας πύλης, προπορευομένων αυτού λαμπάδων, ανερχεται επί του Άμβωνος ή εν τω διατετεγμένω τόπω.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ορθοί. Ακούσωμεν του αγίου Ευαγγελίου. **Ε**ιρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αι τω πνεύματι σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εκ του κατά [του **δεινός**] αγίου Ευαγγελίου το ανάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ: **Π**ρόσχωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Το Ευαγγέλιον.

Πληρωθείσης της αναγνώσεως του Ευαγγελίου, ο Ιερεύς, ευλογεί τον Διάκονον, λέγων:

Ειρήνη σοι, τω ευαγγελιζομένω.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τούτου ψαλλομένου κατέρχεται ο Διάκονος του Άμβωνος κρατών υψηλά το Ευαγγέλιον. Έμπροθεν της Ωραίας πύλης αποδίδει αυτό τω Ιερεί και ασπάζεται την χείρα αυτού. Ο δε Ιερεύς ασπαζόμενος το άγιον Ευαγγέλιον χαράζει μετ' αυτού τύπον σταυρού προς τον λαόν και εισέρχεται εν τω Ιερώ και αποθέτει αυτό επί της αγίας Τραπέζης.

Ο Διάκονος, σταθείς εν τω συνήθει τόπω λέγει την Εκτενήν.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε ἐλέησον [3].[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Κύριε παντοκράτωρ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός καὶ Αρχιεπισκόπου ἡμῶν [του διένος], καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα υπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, **αν ἔχει εορτὴ μνημονεύει τὰ ὀνόματα τῶν εορταζόντων (.....) τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν εορτὴν ταύτην, καὶ** πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ κώμῃ ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν μακαρίων καὶ αἰδιμῶν κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ υπέρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Καὶ ὅταν ἔχει μνημόσυνον

Ἐτι δεόμεθα υπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ [δαινός], καὶ υπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ παν πλημμέλημα ἐκούσιον τε καὶ ἀκούσιον.

Ἐτι δεόμεθα υπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ υπέρ τοῦ περιστώτους λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς υπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὅσοι πιστοὶ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σὴ χάριτι.

Σοφία.

ΙΕΡΕΥΣ

ΠΡΩΤΗ ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Εὐχαριστούμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστήναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου υπέρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοὶ δεήσεις καὶ ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους υπέρ παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὐς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος σου τοῦ

Αγίου, ακαταγνώστως και απροσκόπτως, εν καθάρῳ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, επικαλεῖσθαί σε εν παντί καιρῷ και τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, εν τῷ πλήθει τῆς σῆς αγαθότητος.

Ὅτι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμὴ και προσκύνησις, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμὴν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι και ἐτι εν εἰρήνῃ, του Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ο Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Σοφία.

ΙΕΡΕΥΣ

ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Πάλιν και πολλάκις σοι προσπίπτομεν και σου δεόμεθα, αγαθέ και φιλόανθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς και τὰ σώματα ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκός και πνεύματος, και δώης ἡμῖν ἀνένοχον και ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν του ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δε, ο Θεός, και τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου και πίστεως και συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αυτοῖς πάντοτε, μετὰ φόβου και ἀγάπης λατρεύουσι σοι, ἀνενόχως και ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων, και τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιοθῆναι.

Ὅπως ὑπὸ του κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοι δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμὴν.

Ὁ Χορὸς ψάλλει το Χερουβικόν Ὑμνον.

Καθ' ὅσον ψάλλετε το Χερουβικόν Ὑμνον, ο Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἀκόλουθη εὐχή.

ΙΕΡΕΥΣ

ΕΥΧΗ ΑΔΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΥ

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταις σαρκικαῖς ἐπιθυμίας και ἡδοναῖς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν, ἢ λειτουργεῖν σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης, το γὰρ διακονεῖν σοι μέγα και φοβερόν, και αὐταῖς ταις ἐπουρανίαις δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως, δια τὴν ἀφατον και ἀμέτρητόν σου φιλοανθρωπίαν, ἀτρέπτως και ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος και ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχημάτισας, και τῆς λειτουργικῆς ταύτης και ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ο Θεός ἡμῶν, δεσπάζεις τῶν ἐπουρανίων και τῶν ἐπιγείων, ο ἐπὶ θρόνου Χερουβικοῦ ἐποχοῦμενος, ο τῶν Σεραφεῖμ Κύριος, και βασιλεὺς του Ἰσραὴλ, ο Μόνος Ἅγιος και εν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, σε τοίνυν δυσωπῶ τον μόνον αγαθόν και εὐήκοον, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ τον ἀμαρτωλόν και ἀχρεῖον δούλόν σου, και καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν και τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηράς, και ἰκάνωσόν με τῆ δυνάμει του Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστήναι τὴ ἁγία σου ταύτη τραπέζῃ και ἱεουργήσαι το ἅγιον και ἀχραντόν σου Σῶμα και το τίμιον Αἷμα. Σοι γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τον ἐμαυτοῦ ἀνχένα και δέομαί σου, μη ἀποστρέψῃς το πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδέ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναι σοι ὑπ' ἐμοῦ του ἀμαρτωλοῦ και ἀναξίου δούλου σου τὰ δώρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ο προσφέρων και προσφερόμενος και προσδεχόμενος και διαδιδόμενος, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν, και σοι τὴν δόξαν

αναπέμπομεν, συν τω ανάρχῳ σου Πατρί και τῷ Παναγίῳ και αγαθῷ και ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων. Ἀμήν.

Και μετά την ευχή, ο Ἱερεύς και ο Διάκονος λέγούν το Χερουβικόν Ὑμνον τρεῖς φορές κάνοντας και τρεῖς μετάνοιες.

ΙΕΡΕΥΣ

Οἱ τα Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, και τη ζωοποιῷ Τριάδι τον τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πάσαν νυν βιοτικὴν αποθώμεθα μέριμναν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ὡς τον βασιλεία των ὅλων υποδεξόμενοι. Ταις αγγελικαῖς αοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Μετά λαμβάνει ο Ἱερεύς το θυμιατό και ευλογεῖ κατά το συνήθης τρόπο, θυμιᾷ την Ἁγίαν Τράπεζα, την Πρόθεσιν, το Εἰκονοστάσι και το λαό λέγοντας μυστικός το "Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ" [3] και τον 50^{ον} ψαλμον. Ἐν Κυριακῇ λέγει το: "Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι" και τον 50^{ον} ψαλμον ὡς τον στίχον "Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ ἐξουθενώσει." Ἐπανερχόμενος εἰς το Ἱερό, θυμιᾷ ἄλλιν την ἁγίαν Τράπεζαν, την ἱεράν Πρόθεσιν και το Ἱερατεῖον και αποδίδει το θυμιατήριον. Οἱ Ἱεουργοῦντες προσκυνούντες τρις προ της ἁγίας Τραπέζης και ασπαζόμενος το Ἀντιμήσιον και την ἁγίαν Τράπεζα, λέγουσι καθ' ἑαυτούς τα τροπάρια ταῦτα

Ἥμαρτον εἰς σε Σωτήρ, ὡς ο ἄσωτος υἱός, δέξαι με Πάτερ μετανοοῦντα, και ἐλέησον με ο Θεός.

Κράζω σοι Χριστέ Σωτήρ, του τελώνου την φωνήν, ἰάσθητί μοι, ὡσπερ ἐκείνω και ἐλέησον με ο Θεός

Και ἀπό της Ωραίας Πύλης προς τον λαόν, υποκλινόμενοι προς συγχώρησιν λέγουν:

Τοῖς μισοῦσι και ἀγαπῶσιν ἡμᾶς, ο Θεός, συγχώρησον.

Και ἀπέρχονται εἰς την ἱεράν Πρόθεσιν λέγοντας

Ὁ Θεός ἰάσθητί μοι τῷ αμαρτωλῷ, και ἐλέησον με. [3]

Και ἀσπάζονται τα τίμια Δώρα λέγων:

Ἄγιος ο Θεός, Ὁ Πατήρ ο ἀναρχος· ἅγιος ἰσχυρός, ο Υἱός ο συνἀναρχος· ἅγιος ἀθάνατος, το πανάγιον Πνεῦμα· Τριάς ἁγία δόξα σοι.

Τότε ο Διάκονος λέγει προς τον Ἱερέα:

Ἐπαρον, Δεσποτα.

Και ἄρας τον Ἀέρα και θυμιᾷ αὐτό, και ἐπιτίθει ἐπὶ τους ὤμους του Διακόνου λέγων:

Ἐν εἰρήνῃ ἐπάρατε τας χεῖρας υμῶν εἰς τα ἅγια και ευλογεῖτε τον Κύριον.

Και θυμιᾷ τα χέρια του, λαβών το ἅγιον Δισκάριον, ἐπιβάλλει μετά πάσης προσοχῆς τη του Διακόνου κεφαλή. Αὐτός δε ο Ἱερεύς, λαμβάνει ἀνά χεῖρας το ἅγιον Ποτήριον λέγων:

Ἀνέβη ο Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Ὅταν δε ο Χορός εἶπη το «Ὡς τον βασιλέα τον ὅλων υποδεξόμενοι» ἐξέρχονται ἀπό της βορείας πύλης προπορευομένων εξαπτερύγων, λαμπάδων και θυμιατηρίου και ποιοῦν την Μεγάλην Εἴσοδον.

Ὁ Διάκονος λέγει μεγαλοφώνως:

Πάντων υμῶν, μνησθεῖν Κύριος ο Θεός ἐν τη Βασιλεία Αὐτοῦ, πάντοτε, νυν και αεί και εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Και προεἰσέρχεται ο Διάκονος ἐντός του Βήματος και ἵσταται ἐν τοῖς δεξιῶς της ἁγίας Τραπέζης και ὅταν εἰσέρχεται ο Ἱερεύς του λέγει:

Της ἱεροσύνης σου μνησθεῖν Κύριος ο Θεός ἐν τη βασιλεία αὐτοῦ, πάντοτε, νυν και αεί και εἰς τους αἰῶνας των αἰῶνων.

Ὁμοίως και ο Ἱερεύς προς τον Διάκονον:

Της διακονίας σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Και αποθέτει το άγιον Ποτήριον επί της αγίας Τραπέζης και λαμβάνει το άγιον Δισκάρion από της κεφαλής του Διακόνου και αποθέτει ομοίως επί της αγίας Τραπέζης προς το αριστερό του Ποτηρίου και αίρει από αυτά τα καλύμματα τίθει αυτά εις το άνω μέρος της αγίας Τραπέζης. Είτα λαβών τον Αέρα από των ώμων του Διακόνου, το θυμιά και σκεπάζει δι' αυτού τα Άγια λέγων
ΙΕΡΕΥΣ

Ο ευσχίμων Ιωσήφ, από του ξύλου καθελών το άχραντον σου σώμα, σινδόνι καθαρά ειλήσας και αρώμασιν, εν μνήματι καινώ κηδεύσας απέθετο.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Αγάθυνον, Δέσποτα.

Και λαμβάνων ο Ιερεύς το θυματήριον, θυμιά τα Άγια λέγων:

Αγάθυνον κύριε εν τη ευδοκία σου την Σιων και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ. Τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης αναφοράν και ολοκαυτώματα. Τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριόν σου μόσχους και ελέησον με ο Θεός.

Αποδούς το θυματήριον και κλίνας την κεφαλήν, λέγει προς τον Διάκονον:

Μνήσθητι μου αδελφέ και συλλειτουργγέ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Της ιεροσύνης σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Είτα ο Διάκονος, υποκλίνας και αυτός την κεφαλήν λέγει προς τον Ιερέαν:

Εύξαι υπέρ εμού, Δέσποτα άγιε.

Ο Ιερεύς ευλογών τον Διάκονον λέγει:

Πνεύμα άγιον επελεύσεται επί σε, και δύναμις Υψίστου επισκιάσει σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Αυτό το Πνεύμα συλλειτουργγήσει ημίν πάσας τας ημέρας της ζωής ημών.

Μνήσθητι μου, Δέσποτα άγιε.

ΙΕΡΕΥΣ

Της διακονίας σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Αμήν.

Και ασπάζεται την δεξιάν του Ιερέως, ίσταται εν τω συνήθει τόπω και άμα λήξει του Χερουβικού ύμνου λέγει:

Πληρώσωμεν την δέησιν ημών τω Κυρίω.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. Και μετά από κάθε αίτηση.

Υπέρ των προτεθέντων τιμίων δώρων, τού Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου και των μετά πίστεως, ευλαβείας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε. [και μετά από κάθε αίτηση]

Αγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.

Της Παναγίας, αγράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Σ**οι Κύριε.

Μετά την εν τη αγία Τραπέζη απόθεσιν των τιμίων Δώρων ο Ιερεύς λέγει μυστικώς την ευχήν ταύτην:

ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΑΗΣ

Κύριε ο Θεός ο παντοκράτωρ, ο μόνος άγιος, ο δεχόμενος θυσίαν αινέσεως παρά των επικαλουμένων σε εν όλη καρδία, πρόσδεξαι και ημών των αμαρτωλών την δέησιν και προσάγαγε τω αγίω σου θυσιαστηρίω, και ικάνωσον ημάς προσενεγκείν σοι δώρα τε και θυσίας πνευματικής υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων και των του λαού αγνοημάτων. Και καταξίωσον ημάς ευρείν χάριν ενώπιόν σου, του γενέσθαι σοι ευπρόσδεκτον την θυσίαν ημών, και επισκηνώσαι το Πνεύμα της χάριτός σου το αγαθόν εφ' ημάς, και επί τα προκείμενα δώρα ταύτα και επί πάντα τον λαόν σου.

Εκφώνως

Δια των οικτιρμών του μονογενοús σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, συν τω Παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Και ευλογών ο Ιερεύς τον λαόν λέγει

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ιρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αι τω πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Αγαπήσωμεν αλλήλους, ίνα εν ομονοία ομολογήσωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα, Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον.

Ο Ιερεύς προσκυνεί τρις λέγων καθ' εαυτού

Αγαπήσω σε, Κύριε, η ισχύς μου, Κύριος στερέωμά μου, και καταφυγή μου, και ρύστης μου.

Και ασπάζεται τα Άγια, ως εισιν επικεκαλυμμένα, πρώτον μεν το άγιον Δισκάριον, είτα το άγιον Ποτήριον, τον Αέρα και την αγίαν τράπεζαν. Ει εστι συλλείτουργον, ενταύθα γίνεται ο ασπασμός της αγάπης και της ειρήνης των Ιερέων.

Επιλέγει ο πρώτος των Ιερέων:

Ο Χριστός εν τω μέσω ημών.

Και εκείκοι απαντώσι:

Και έστι και έσται.

Ομοίως και οι Διάκονοι, ασπάζονται ο εις του ετέρου το Οράριον και επι του ώμου λέγοντας και ούτοι ομοίως.

Και μετά το δοθήναι την αγάπην, ο Διάκονος εκφωνεί:

Τας θύρας, τας θύρας. Εν σοφία πρόσχωμεν.

Και ο Ιερεύς, ο Χορός και όλος ο λαός λέγουν το Σύμβολον της Πίστεως.

Πιστεύω εις ένα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα...

Ο Ιερεύς, άρας τον Αέρα από των προκειμένων Αγίων, και κρατήσας αυτόν, ανασείει επάνω των τιμών Δώρων και όταν δε φθάση εις το Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς, επαίρει τον Αέρα, το διπλώνει, το ασπάζεται και το βάλλει μετά τα άλλα καλύμματα. Αλλά δεν θα αφήσει το άγιον Ποτήριον ανακάλυπτον μη πέσει μέσα έντομον. Αν δεν έχει μικρό ριπίδιον, καλύπτει το Ποτήριον με το μάκτρον και αίρει αυτο την ώρα του καθαγιασμού.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου, πρόσχωμεν, την αγίαν αναφοράν, εν ειρήνη προσφέρειν.

ΧΟΡΟΣ

Έλεον ειρήνης, θυσίαν αιnéσεως.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Ιερεύς λαμβάνει το ριπίδιον, ριπίζει τα άγια λέγων:

Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και του Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος εΐη μετά πάντων υμών.

Και βλέπων προς τον λαόν, ευλογεί αυτόν.

ΧΟΡΟΣ

Και μετά του πνεύματός σου.

Ο Ιερεύς υψών τας χείρας του εκφωνεί

ΙΕΡΕΥΣ

Ανω σχώμεν τας καρδίας.

ΧΟΡΟΣ

Έχομεν προς τον Κύριον.

Και βλέπων προς την εικόνα του Χριστού λέγει

Ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω.

ΧΟΡΟΣ

Αξιον και δίκαιον εστί.

Ο Ιερεύς απάρχεται της αγίας Αναφοράς

ΙΕΡΕΥΣ

Αξιον και δίκαιον σε υμνεΐν, σε ευλογεΐν, σε αινεΐν, σοι ευχαριστεΐν, σε προσκυνεΐν εν παντί τόπω της δεσποτεΐας σου. Συ γαρ ει Θεός ανέκφραστος, απερινόητος, αόρατος, ακατάληπτος, αεί ων, ωσαύτως ων, συ και ο μονογενής σου Υιός, και το Πνεύμα σου το Άγιον. Συ εκ του μη όντος εις το εΐναι ημάς παρήγαγες, και παραπεσόντας ανέστησας πάλιν και ουκ απέστης πάντα ποιών, έως ημάς εις τον ουρανόν ανήγαγες, και την βασιλειάν σου, εχαρίσω την μέλλουσαν. Υπέρ τούτων απάντων ευχαριστούμέν σοι, και τω μονογενεί σου Υιώ και τω Πνεύματί σου τω Αγίω. Υπέρ πάντων, ων ίσμεν, και ων ουκ ίσμεν, των φανερών και αφανών ευεργεσιών, των εις ημάς γεγενημένων. Ευχαριστούμεν σοι και υπέρ της λειτουργΐας ταύτης, ην εκ των χειρών ημών δέξασθαι καταξΐωσας, καΐτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες Αρχαγγέλων και μυριάδες Αγγέλων, τα Χερουβείμ και τα Σεραφεΐμ, εξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά,

Τον επινίκιον ύμνον άδοντα, βοώντα, κεκραγότα, και λέγοντα,

ΧΟΡΟΣ

Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος Σαβαώθ, Πλήρης, ο ουρανός και η γη της δόξης σου. Ωσαννά εν τοις υψίστοις, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Ωσαννά ο εν τοις υψίστοις.

Ο Διάκονος αίρων τον Αστερίσκον εκ του Αμνού, ποιεί Σταυρού τύπον επάνω του Δισκαρίου και αποσπογγίζει ελαφρώς τα άκρα αυτού επί του Ειλητού. Είτα ασπάζεται αυτόν ο Ιερεύς και ο Διάκονος, όστις θέτει τούτον επάνω του δεδιπλωμένου Αέρος. Και όταν πληρωθει το Άγιος, άγιος, Κύριος Σαβαώθ, ο Ιερεύς συνεχίζει:

Μετά τούτων και ημείς των μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόνηρωπε, βοώμεν και λέγομεν, Άγιος ει και πανάγιος, συ και ο μονογενής σου Υιός και το Πνεύμα σου το Άγιον. Άγιος ει και πανάγιος και μεγαλοπρεπής η δόξα σου, Ος τον κόσμον σου ούτως ηγάπησας, ώστε τον Υιόν σου τον μονογενή δούναι, ίνα πας ο πιστεύων εις αυτόν μη απόλυται, αλλ' έχη ζωήν αιώνιον. Ος ελθών και πάσαν την υπέρ ημών οικονομίαν πληρώσας, τη νυκτί, η παρεδίδοτο, μάλλον δε εαυτόν παρεδίδου υπέρ της του κόσμου ζωής, λαβών άρτον εν ταις αγίαις αυτού και αχράντοις και αμωμήτοις χερσίν, ευχαριστήσας και ευλογήσας, αγιάσας, κλάσας, έδωκε τοις αγίοις αυτού Μαθηταίς και Αποστόλοις, ειπών·

Λάβετε, φάγετε, τούτο μου εστί το Σώμα, το υπέρ υμών κλώμενον εις άφεσιν αμαρτιών.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Ο Διάκονος απτόμενος του ίδιου Οραρίου δείκνυσι και αυτός, συν τω Ιερεί, τον άγιον Δίσκον. Επίσης και το Ποτήριον όταν είπη ο Ιερεύς:

Ομοίως και το ποτήριον μετά το δειπνήσαι, λέγων·

Πίετε εξ αυτού πάντες, τούτο εστί το Αίμα μου, το της Καινής Διαθήκης, το υπέρ ημών και πολλών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Ο Ιερεύς κλινόμενος την κεφαλήν λέγει την ευχήν ταύτην

Μεμνημένοι τοίνυν της σωτηρίου ταύτης εντολής, και πάντων των υπέρ ημών γεγενημένων, του σταυρού, του τάφου, της τριημέρου αναστάσεως, της εις ουρανούς αναβάσεως, της εκ δεξιών καθέδρας, της δευτέρας και ενδόξου πάλιν παρουσίας.

Τα Σα εκ των Σων, σοι προσφέρομεν κατά πάντα, και δια πάντα.

Όταν λέγει ο Ιερεύς «Τα Σα εκ των Σων» ο Διάκονος υψώνει τα άγια σταυροειδώς, υψών το άγιον Δισκάριον δια της δεξιάς και το άγιον Ποτήριον δια της αριστεράς.

ΧΟΡΟΣ

Σε υμνούμεν, σε ευλογούμεν, σοι ευχαριστούμεν, Κύριε, και δεόμεθά σου, ο Θεός ημών.

ΙΕΡΕΥΣ

Έτι προσφερόμέν σοι την λογικήν ταύτην και αναίμακτον λατρείαν, και παρακαλούμεν σε και δεόμεθα, και ικετεύομεν. Κατάπεμψον το Πνεύμα σου το Άγιον εφ' ημάς, και επί τα προκειμένα δώρα ταύτα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ευλόγησον, Δέσποτα, τον άγιον Άρτον.

Και ευλογών ο Ιερεύς το άγιον Άρτον λέγει:

Και ποιήσον τον μεν άρτον τούτον, τίμιον Σώμα του Χριστού σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Α**μήν. Ευλόγησον, Δέσποτα, τον άγιον Ποτήριον.

Και ευλογών ο Ιερεύς επάνω του αγίου Ποτηρίου λέγει:

Το δε εν τω ποτηρίω τούτω, τίμιον Αίμα του Χριστού σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Α**μήν. Ευλόγησον, Δέσποτα, αμφότερα τα Άγια.

Και ευλογών ο Ιερεύς αμφότερα τα Άγια λέγει:

Μεταβαλών τω Πνεύματί σου τω Αγίω.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Α**μήν. **Α**μήν. **Α**μήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ωστε γενέσθαι τοις μεταλαμβάνουσιν εις νήψιν ψυχής, εις άφεσιν αμαρτιών, εις κοινωνίαν του Αγίου σου Πνεύματος, εις Βασιλείας ουρανών πλήρωμα, εις παρρησίαν την προς σε, μη εις κρίμα η εις κατάκριμα.

Ετι προσφερόμέν σοι την λογικήν ταύτην λατρείαν υπέρ των εν πίστει αναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχών, Προφητών, Αποστόλων, Κηρύκων, Ευαγγελιστών, Μαρτύρων, Ομολογητών, Εγκρατευτών, Διδασκάλων, και παντός πνεύματος δικαίου εν πίστει τετελειωμένου.

Και λαβών το θυματήριον, θυμιά τα Άγια τρις επί τρίτον λέγων εκφώνως

Εξαιρέτως της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιπαρθένου Μαρίας.

Ο Διάκονος λαβών το θυματήριον και ίσταται εις το πίσω μέρος της αγίας Τραπέζης, μνημονεύει καθ' εαυτού ων αν βούληται ζώντων τε και τεθνεώτων.

ΧΟΡΟΣ

Αξιόν εστιν ως αληθώς μακαρίζειν σε την Θεοτόκον...

Τούτου δε ψαλλομένου ο Ιερεύς επεύχεται μυστικώς:

ΙΕΡΕΥΣ

Του Αγίου Ιωάννου, προφήτου προδρόμου και Βαπτιστού, των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, (του αγίου της ημέρας) ου και την μνήμην επιτελούμεν, και πάντων σου των Αγίων, ων ταις ικεσίαις επίσκεψαι ημάς, ο Θεός.

Και μνήσθητι πάντων των κεκοιμημένων, επ' ελπίδι αναστάσεως, ζωής αιωνίου [ώδε λέγονται τα ονόματα των κεκοιμημένων] και ανάπαυσον αυτούς, ο Θεός ημών, όπου επισκοπεί το φως του προσώπου σου.

Ετι παρακαλούμέν σε, μνήσθητι, Κύριε, πάσης επισκοπής ορθοδόξων, των ορθοτομούντων τον λόγον της σης αληθείας παντός του πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας και παντός ιερατικού και μοναχικού τάγματος.

Ετι προσφερόμέν σοι την λογικήν ταύτην λατρείαν υπέρ της οικουμένης, υπέρ της αγίας σου Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, υπέρ των εν αγνεία και σεμνή πολιτεία διαγόντων, υπέρ των πιστοτάτων και φιλοχρίστων ημών Βασιλέων, παντός του παλατίου και του στρατοπέδου αυτών. Δος αυτοίς, Κύριε, ειρηνικόν το Βασίλειον, ίνα και ημείς, εν τη γαλήνη αυτών, ήρεμον και ησύχιον βίον διάγωμεν, εν πάση ευσεβεία και σεμνότητι.

Εκφώνως:

Εν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών [δεινός], ον χάρισαι ταις αγίαις σου Εκκλησίαις εν ειρήνη, σών, έντιμον, υγιά, μακροημερεύοντα, και ορθοτομούντα τον λόγον της σης αληθείας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Και ων έκαστος κατά διάνοιαν έχει, και πάντων και πασών.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αι πάντων και πασών.

ΙΕΡΕΥΣ

Μνήσθητι, Κύριε, της κόμης ταύτης, εν η παροικούμεν και πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών. Μνήσθητι, Κύριε, των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν ταις αγίαις σου Εκκλησίαις και μεμνημένων και πενήτων και επί πάντας ημάς τα ελέη σου εξαπόστειλον.

Και δος ημίν εν ενί στόματι και μια καρδία, δοξάζειν και ανυμνεύν το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και στραφείς προς τον λαόν, ευλογών αυτόν λέγων:

ΙΕΡΕΥΣ

Και έσται τα ελέη του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, μετά πάντων υμών

ΧΟΡΟΣ: Και μετά του πνεύματός σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πάντων των αγίων μνημονεύσαντες, έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [και μετά από κάθε αίτηση]

Υπέρ των προσκομισθέντων και αγιασθέντων τιμίων δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.

Όπως ο φιλόανθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμψη ημίν την θείαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθίηαι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε [και μετά από κάθε αίτηση]

Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Συγγνώμην και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τα καλά και συμφέροντα ταις ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.

Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα

Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.

Την ενότητα της πίστεως και την κοινωνίαν του Αγίου Πνεύματος αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθήμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοι παρακατατιθέμεθα την ζωήν ημών άπασαν και την ελπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, και παρακαλούμέν σε και δεόμεθα και ικετεύομεν, καταξίωσον ημάς μεταλαβείν των επουρανίων σου και φρικτών μυστηρίων ταύτης της ιεράς και πνευματικής τραπέζης, μετά καθαρού συνειδότης, εις άφεσιν αμαρτιών, εις

συγχώρησιν πλημμελημάτων, εις Πνεύματος Αγίου κοινωνίαν, εις Βασιλείας ουρανών κληρονομίαν, εις παρρησίαν την προς σε, μη εις κρίμα η εις κατάκριμα.

Και καταξίωσον ημάς, Δέσποτα, μετά παρρησίας, ακατακρίτως, τολμάν επικαλείσθαι σε τον επουράνιον Θεόν Πατέρα, και λέγειν.

Και ο Ιερεύς, ο Χορός και όλος ο Λαός λέγων την Κυριακήν Προσευχήν.

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομα σου, ελθέτω η Βασιλεία σου, γενηθήτω το θέλημά σου, ως εν ουρανώ και επί της γης. Τον άρτον ημών τον επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών. Και μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από του πονηρού.

ΙΕΡΕΥΣ

Οτι σου έστιν η Βασιλεία και η δύναμις και η δόξα, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Ο Ιερεύς ευλογών τον λαόν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ιρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**αι τω πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Τ**ας κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Σ**οι, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευχαριστούμέν σοι, Βασιλεύ αόρατε, ο τη αμετρήτω σου δυνάμει τα πάντα δημιουργήσας και τω πλήθει του ελέους σου εξ ουκ όντων εις το είναι παραγαγών τα σύμπαντα. Αυτός Δέσποτα, ουρανόθεν έπιδε επί τους υποκεκλιότας τας εαυτών κεφαλάς. Ου γαρ έκλιναν σαρκί και αίματι, αλλά σοι, τω φοβερώ Θεώ. Συ ουν, Δέσποτα, τα προκείμενα πάσιν ημίν εις αγαθόν εξομάλισον, κατά την εκάστου ιδίαν χρείαν, τοις πλέουσι σύμπλευσον, τοις οδοιπορούσι συνόδευσον, τους νοσούντας ίασαι, ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών.

Χάριτι και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία του μονογενούς σου Υιού, μεθ' ου ευλογητός ει, ουν τω παναγίω και αγαθώ και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Ο Ιερεύς, κλινόμενος την κεφαλή, λέγει την ευχήν ταύτην.

Πρόσχες, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, εξ αγίου κατοικητηρίου σου, και από θρόνου δόξης της Βασιλείας σου, και ελθέ εις το αγιάσαι ημάς, ο άνω τω Πατρί συγκαθήμενος και ώδε ημίν αοράτως συνών. Και καταξίωσον τη κραταιά σου χειρί μεταδούναι ημίν του αχράντου Σώματός σου και του τιμίου Αίματος και δι' ημών παντί τω λαώ.

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ και ελέησον με. [3]

Διαρκούσης της Ευχής, ο Διάκονος ζώννυται σταυροειδώς το Οράριον και εκφωνεί:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Π**ρόσχωμεν

ΙΕΡΕΥΣ: **Τ**α Άγια τοις Αγίοις.

ΧΟΡΟΣ

Εις άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

Και καθ' ων χρόνων ο Ιερεύς ετοιμάζει τα Άγια Δώρα, ο Χορός ψάλλει το Κοινωνικόν.

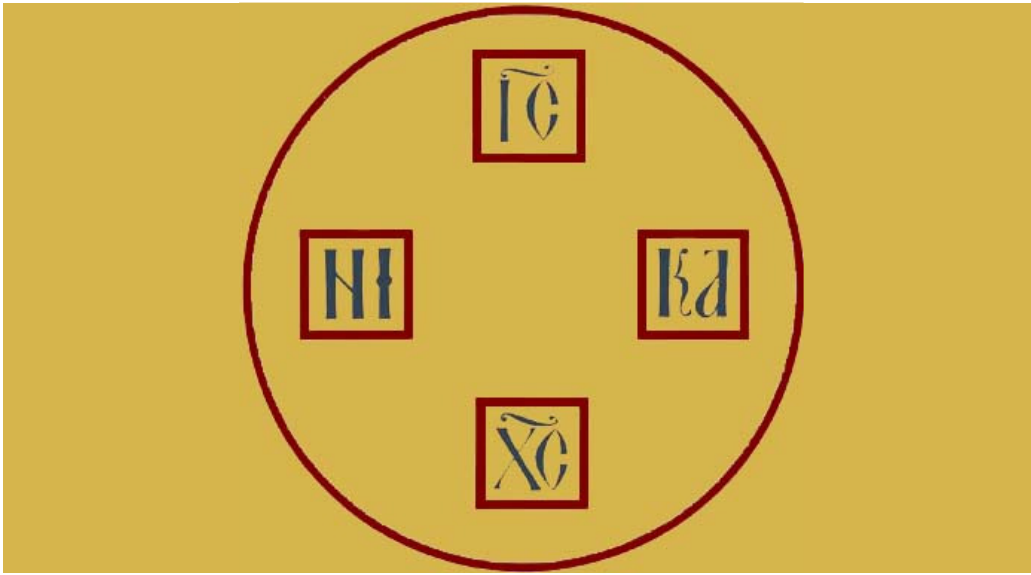
Αινείτε τον Κύριον εκ των ουρανών, Αινείτε αυτόν εν τοις υψίστοις. Αλληλουΐα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Μέλισον, Δέσποτα, τον άγιον Άρτον.

Ο Ιερεύς, μετά προσοχής και ευλαβείας, μελίζων, λέγει

Μελίζεται και διαμερίζεται ο Αμνός του Θεού, ο μελιζόμενος, και μη διαιρούμενος, ο πάντοτε εσθιόμενος, και μηδέποτε δαπανώμενος, αλλά τους μετέχοντας αγιάζων.

Μελίσας τον εις χείρας αυτού καθηγιασμένου Άρτον εις τεμάχια τέσσαρα, εναποθέτει αυτά εν τω αγίω Δισκαρίω, ούτως

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πλήρωσον, Δέσποτα, το άγιον Ποτήριον.

Ο Ιερεύς λαβών την μερίδα του Αμνού, την έχουσαν χαρακτήρας ΙΣ, ποιεί με αυτήν σταυρόν επάνω του Ποτηρίου λέγων

Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως, Πνεύματος Αγίου.

Και ούτως εμβάλλει αυτήν εις το άγιον Ποτήριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Αμήν.

Και λαβών το Ζέον λέγει προς τον Ιερέα:

Ευλόγησον, Δέσποτα, το Ζέον

Ο δε Ιερεύς ευλογεί λέγων:

Ευλογημένη η ζέσις των Αγίων σου, Κύριε, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και ο Διάκονος εγγεί εις το άγιον Ποτήριον το ζέον όσο χρειάζεται λέγοντας

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

Και υποκλίνας τας κεφαλάς, αναγινώσκουν ευλαβώς τας Ευχάς της Θείας Μεταλήψεως.

Πιστεύω, Κύριε, και ομολογώ ότι συ ει αληθώς ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο ελθών εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρώτος ειμί εγώ. Έτι πιστεύω, ότι τούτο αυτό εστί το αχράντον Σώμα σου και τούτο αυτό εστί το τίμιον Αίμα σου. Δέομαι ουν σου, ελέησόν με και συγχώρησον μοι τα παραπτώματά μου, τα εκούσια και τα ακούσια, τα εν λόγω, τα εν έργω, τα εν γνώσει και αγνοία, και

αξιώσόν με ακατακρίτως μετασχεῖν των αχράντων σου μυστηρίων, εις άφεσιν αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Ίδου βαδίζω προς Θεϊαν Κοινωνίαν, Πλαστουργέ, μη φλέξης με τη μετουσία, Πυρ γαρ υπάρχεις τους αναξιους φλέγον. Αλλ' ουν κάθαρον εκ πάσης με κηλίδος.

Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμεραν, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο Ληστής ομολογώ σοι. Μνήσθητι μου Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Θεουργόν Αίμα φρίζον, άνθρωπε βλέπων, Άνθραξ γαρ εστί τους αναξιους φλέγων, Θεού το Σώμα, και θεοί με, και τρέφει, Θεοί το πνεύμα, τον δε νουν τρέφει ξένως.

Έθελξας πόθω με Χριστέ, και ηγλοίωσας τω θείω έρωτι, αλλά κατάφλεξον πυρί αύλω τας αμαρτίας μου, και εμπλησθήναι της εν σοι τρυφής καταξίωσον, ίνα τας δύο σκιρτών μεγαλύνω, Αγαθέ, παρουσίας σου.

Εν ταις λαμπρότησι των αγίων σου, πως εισελεύσομαι ο ανάξιος; Εάν γαρ τολμήσω συνεισελθειν εις τον νυμφώνα, ο χιτών με ελέγχει. Ότι ουκ έστι του γάμου, και δέσμιος εκβαλούμαι υπό των Αγγέλων, καθάρισον, Κύριε, τον ρύπον της ψυχής μου, και σώσον με, ως φιλόανθρωπος.

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός μου, μη εις κρίμα μοι γένοιτο τα Άγια ταύτα, δια το ανάξιον είναι με, αλλ' εις κάθαρσιν και αγιασμόν ψυχής τε και σώματος, και εις αρραβώνα μελλούσης ζωής και βασιλείας. Εμοί δε το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστί, τίθεσθαι εν τω Κυρίω την ελπίδα της σωτηρίας μου.

Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμεραν, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο Ληστής ομολογώ σοι. Μνήσθητι μου Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Τότε προσέρχεται ίνα κοινωνήσωσιν, ο δε Ιερέ' θς λέγει τω Διακόνω:

Αδελφέ, και συλλειτουργέ, συγχώρησον μοι τω αμαρτωλώ.

Αποκρίνεται δε ο Διάκονος:

Της ιεροσύνης σου μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη βασιλεία αυτού, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Και κάνοντας τρις μετάνοιες λέγων

Ο Θεός ιλάσθητί μοι τω αμαρτωλώ, και ελέησον με. [3]

Και πλησιάσας εις τα Άγια μετά φόβου και τρόμου, λαμβάνει έν μέρος εκ του αγίου Σώματος [ΧΣ] και λέγει:

Ίδου προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών. Μεταδίδοταί μοι [.....] τω αναξίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον. Αμήν.

Και ούτω μεταλαμβάνει του εν χερσίν αυτού αγίου Σώματος μετά φόβου και πάσης ευλαβείας, λέγων Αμήν. Και λαμβάνει την Μούσαν, σπογγίζει το χέρι του.

Είτα προσκαλεί τον Διάκονον λέγων:

Διάκονε, πρόσελθε.

Ο Διάκονος προσελθών και απλώσας τας χείρας σταυροειδώς, έχων την δεξιάν επί της απιστεράς παλάμης, λέγει:

Ίδου προσέρχομαι Χριστώ τω αθανάτω βασιλεί και Θεώ ημών. Μετάδος μοι, Δέσποτα [.....] τω αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και

Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Ο δε Ιερεύς κρατών την μερίδα του αγίου Σώματος, δίδωσι, τω Διακόνω, λέγων:

Μεταδίδοταί σοι [...] τω ευλεβεστάτω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Σώμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Ο δε Διάκονος, ασπασάμενος την μεταδούσαν αυτό χείρα, λαμβάνει το άγιον Σώμα και απέρχεται όπισθεν της αγίας Τραπέζης, και κλίνας την κεφαλήν, μεταλαμβάνει, του εν τη παλάμη αυτού.

Είτα ο Ιερεύς λαμβάνει το μάκτρον και καλώς επιστηρίζας υπό τον πώγωνα αυτού, λαμβάνει συν το μάκτρον το άγιον Ποτήριον και λέγει:

Ετι μεταδίδοταί μοι [...], τω αναξίω Πρεσβυτέρω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Και μεταλαμβάνει τρίτον εξ αυτού αποσπογγίσας δια του μάκτρον τα χείλη του και το άγιον Ποτήριον λέγων

Τούτο ήψατο των χειλέων μου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας μου και τας αμαρτίας μου περικαθαριεί.

Είτα προσκαλεί τον Διάκονον λέγων:

Διάκονε, έτι πρόσελθε.

Ελθών ο Διάκονος έμπροσθεν της αγίας Τραπέζης σπογγίζει μετά της Μούσης την παλάμη αυτού επί του αγίου Δισκαρίου και λέγει:

Μετάδος μοι, Δέπστοτα [...] τω αναξίω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν μου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Ο δε Ιερεύς μεταδίδους αυτό τρις εκ του αγίου Ποτηρίου, λέγει:

Μεταδίδοταί σοι [...] τω ευλεβεστάτω Διακόνω, το τίμιον και πανάγιον Αίμα του Κυρίου και Θεού, και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εις άφεσίν σου αμαρτιών, και εις ζωήν αιώνιον.

Και αποσπογγίσας δια του μάκτρον τα χείλη του και το άγιον Ποτήριον.

Ο Ιερεύς λέγει:

Τούτο ήψατο των χειλέων σου, και αφελεί Κύριος πάσας τας ανομίας σου και τας αμαρτίας σου περικαθαριεί.

Είτα ο Διάκονος λαμβάνει το άγιον Δισκάριον και με προσοχή βάλλει τα τμήματα του Αγίου Σώματος, όπερ μελίζει εις μικρά τεμάχια, εις το Άγιον Ποτήριον λέγων:

Ανάστασιν Χριστού θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν άγιον, Κύριον Ιησούν, τον μόνον αναμάρτητον. Τον Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνούμεν και την αγίαν σου ανάστασιν υμνούμεν και δοξάζομεν, συ γαρ ει Θεός ημών, εκτός σου άλλον ουκ οίδαμεν, το όνομά σου ονομάζομεν. Δεύτε πάντες οι πιστοί προσκυνήσωμεν την του Χριστού αγίαν ανάστασιν, ιδού γαρ ήλθε δια του Σταυρού, χαρά εν όλω τω κόσμω, δια παντός ευλογούντες τον Κύριον, υμνούμεν την ανάστασιν αυτού. Σταυρόν γαρ υπομείνας δι' ημάς, θανάτω θάνατον ώλεσεν.

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γαρ δόξα Κυρίου επί σε άνέτειλε. Χόρευε νυν, και αγάλλου Σιών, συ δε αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τη εγέρσει του τόκου σου.

Ω θείας, ω φίλης, ω γλυκυτάτης σου φωνής, μεθ' ημών αφευδώς γαρ, επηγγείλω έσεσθαι, μέχρι τερμάτων αιώνος Χριστέ, ην οι πιστοί, άγκυραν ελπίδος, κατέχοντες αγαλλόμεθα.

Ω Πάσχα το μέγα, και ιερώτατον Χριστέ, ω σοφία και Λόγε, του Θεού και δύναμις, δίδου ημίν εκτυπώτερον σου μετασχείν, εν τη ανεσπέρω ημέρα της βασιλείας σου.

Και εισκομίζει εν τω αγίω Ποτήριον άπαντα τας μερίδας [ήτοι τας μερίδας της Θεοτόκου, των Αγίων και των ψυχών] λέγων

Απόπλυνον, Κύριε, τα αμαρτήματα των ενθάδε μνημονευθέντων δούλων σου τω αίματί σου τω αγίω πρεσβείαις της Θεοτόκου και πάντων σου των Αγίων. Αμήν.

Αφ' ου αποσπογγίση καλώς το άγιον Δισκάριον, και έχει ελέγξει το Αντιμήνσιον για πεσών μαργαρίτες, θέτει τα Καλύμματα και το Αστερίσκον εν τω αγίω Δισκαρίω.

Εάν όμως υπάρχωσι πολλοί πιστοί προς κοινωνίαν των Αγίων, τότε δεν εισκομίζει εν τω αγίω Ποτήριον άπαντα τας μερίδας, αλλά μόνον το Πανάγιον Σώμα.

Και επαίρει το άγιον Ποτήριον και την Λαβίδα, εξέρχεται δια της Ωραίας Πύλης και λέγει

Μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε.

Και λαβών ο Ιερεύς το άγιον Ποτήριον και την Λαβίδα από τον Διάκονον.

Και γίνεται η μετάληψις σ' όσοι βουλόμενοι μεταλαβείν. Μεταδίδοντας την Θεία Κοινωνία, ο Ιερεύς λέγει στο καθένα

Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού [δεινός] το Σώμα και Αίμα του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και ζωήν αιώνιων. Αμήν.

Εν δε τω κοινωνείν τους πιστούς ο Χορός ψάλλει

ΧΟΡΟΣ

Σώμα Χριστού μεταλάβετε, πηγής αθανάτου γεύσασθε. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.
Αλληλούϊα.

Του Δείπνου σου του μυστικού, σήμερα, Υιέ Θεού, κοινωνόν με παράλαβε, ου μη γαρ τοις εχθροίς σου το μυστήριον είπω, ου φίλημα σοι δώσω, καθάπερ ο Ιούδας, αλλ' ως ο Ληστής ομολογώ σοι. Μνήσθητι μου Κύριε, εν τη βασιλεία σου.

Και μετά το κοινωνήσαι πάντας τους βουλόμενους, και εφ' όσον εισκομίσθησαν εις το άγιον Ποτήριον άπαντα τας μερίδας, ο Ιερεύς ευλογει τον λαόν με το άγιον Ποτήριον λέγοντας

Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.

Και εισέλθεται εις το ιερό Βήμα, αποθέτει το άγιον Ποτήριον επί της αγίας Τραπέζης. Εάν όμως δεν εισκομίσθησαν άπαντα τας μερίδας, ευθύς μετά την κοινωνία των πιστών αποθέτει το άγιον Ποτήριον επί της αγίας Τραπέζης. Ο δε Διάκονος λαμβάνει το Δισκάριον και την Μούσαν και με πολλής προσοχής εισκομίζει εν τω αγίω Ποτήριον άπαντα τας μερίδας, λέγοντας:

Απόπλυνον, Κύριε, τα αμαρτήματα των ενθάδε μνημονευθέντων δούλων σου τω αίματί σου τω αγίω πρεσβείαις της Θεοτόκου και πάντων σου των Αγίων. Αμήν.

Ο Ιερεύς στραφείς προς τον λαόν ευλογει, όχι με το Ποτήριον αλλά δια χειρός, λέγων:

Σώσον, ο Θεός, τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου.

ΧΟΡΟΣ

Είδομεν το φως το αληθινόν, ελάβομεν Πνεύμα επουράνιον, εύρομεν πίστιν αληθή, αδιαίρετον Τριάδα προσκυνούντες, αύτη γαρ ημάς έσωσεν.

Είτα ο Ιερεύς λαμβάνει το θυμιατήριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ύψωσον, Δέσποτα.

Και θυμιά τρις τα Άγια λέγων τρις

ΙΕΡΕΥΣ

Υψώθητι επί τους ουρανούς ο Θεός και επί πάσαν την γην η δόξα σου. [3]

Και ο Διάκονος λαμβάνων παρά του Ιερέως το άγιον Δισκάριον συν τα Καλύμματα, απέρχεται εις την αγίαν Πρόθεσιν και αποθέτει αυτά. Ο δε Ιερεύς, λαβών το άγιον Ποτήριον λέγει χαμηλοφώνως

Ευλογητός ο Θεός ημών,

Και στραφείς προς τον λαόν λέγει εκφώνως

Πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Και αποτίθησιν αυτά επί της ιεράς Προθέσεως.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Πληρωθήτω το στόμα ημών αινέσεως σου, Κύριε, όπως υμνήσωμεν την δόξαν σου, ότι ηξίωσας ημάς μετασχεῖν των αγίων, αρχάντων, αθανάτων και ζωοποιών μυστηρίων σου. Στήριζον ημάς εν τω σω αγιασμῷ, ὅλην την ημέραν μελετάν την δικαιοσύνην σου. Αλληλουῖα.[3]

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ορθοί, μεταλαβόντες των θείων, αγίων, αρχάντων, αθανάτων, επουρανίων και ζωοποιών, φρικτών του Χριστού μυστηρίων, αξίως ευχαριστήσωμεν τω Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε ελέησον. *[και μετά από κάθε αίτηση]*

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς ο Θεός, τη ση χάριτι.

Την ημέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον αιτησάμενοι, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστῷ τω Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

Ο Ιερεύς βάλλει την Μούσαν εν τῷ Αντιμηνσίῳ και το διπλώνει. Εἶτα αναγινώσκει την Ευχαριστήριον Ευχήν:

Ευχαριστούμεν σοι, Δέσποτα φιλόθρωπε, ευεργέτα των ψυχῶν ημών, ὅτι και τη παρούση ημέρα κατηξίωσας ημάς των επουρανίων σου και αθανάτων μυστηρίων. Ορθοτόμησον ημών την οδόν, στήριζον πάντας ημάς εν τῷ φόβῳ σου, φρούρησον ημών την ζωήν, ασφάλισαι ημών τα διαβήματα, ευχαίς και ικεσίαις της ενδόξου Θεοτόκου και αιπαρθένου Μαρίας, και πάντων των αγίων σου.

Και λαμβάνει το ἅγιον Ευαγγέλιον, ποιεί δι' αὐτοῦ Σταυρόν ἐπάνω του διπλωθέντος Αντιμηνσίου και αποτίησιν αὐτό λέγων:

Ὅτι συ εἶ ο αγιασμός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τῷ Πατρί και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν ειρήνῃ προέλθωμεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. [3] Πάτερ Ἄγιε, ευλόγησον.

Και ο Ιερεύς ἐξελθὼν της αγίας Πύλης και στας ἐμπροθεν της εικόνας του Χριστου, εκφωνεί την Ευχήν ταύτην:

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ευλογών τους ευλογούντάς σε, Κύριε και αγιάζων τους ἐπί σοι πεποιθότας, σώσον τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν σου. Το πλήρωμα της Εκκλησίας σου φύλαξον, αγιάσον τους αγαπόντας την ευπρέπειαν του οίκου σου. Συ αυτούς αντιδόξασον τη θεϊκή σου δυνάμει και μη εγκαταλίπης ημάς τούς ἐλπίζοντας ἐπί σε. Ειρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταις Εκκλησίαις σου, τοῖς ιερέυσι, τοῖς ἀρχουσιν ημών, τῷ στρατῷ και παντί τῷ λαῷ σου. Ὅτι πάσα δόσις αγαθή και παν δώρημα τέλειον ἀνωθέν εἰσι καταβαίνον εκ σου του Πατρός των φώτων, και σοι την δόξαν και ευχαριστίαν και προσκύνησιν αναπέμπομεν τῷ Πατρί και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νυν και αεί και εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εἶη το ὄνομα Κυρίου ευλογημένον ἀπό του νυν και ἕως του αἰῶνος. [3]

Εἶτα εισέρχεται ο Ιερεύς εἰς την αγίαν Πρόθεσιν και αναγινώσκει την ευχήν ταύτην

Το πλήρωμα του Νόμου και των Προφητών, αυτός υπάρχων, Χριστέ ο Θεός ημών, ο πληρώσας πάσαν την πατρικήν οικονομίαν, πλήρωσον χαράς και ευφροσύνης τας καρδίας ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον.

Ο Ιερεύς εξερχόμενος ευλογεί τον λαόν λέγων

Ευλογία Κυρίου και έλεος Αυτού έλθοι εφ' ημάς, τη αυτού θεία χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε, ελέησον.[3] Πάτερ Άγιε ευλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

[Ο Αναστάς εκ νεκρών] Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, τας πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου ενδόξου και πανευφήμου Αποστόλου Βαρνάβα - ιδρυτού και προστάτου της Αγιοτάτης Εκκλησίας της Κύπρου, του εν αγίοις πατρός ημών Ιωάννου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως του Χρυσοστόμου, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, του αγίου ενδόξου Μεγαλομάτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, [του αγίου της ημέρας] ου και την μνήμην επιτελούμεν, και πάντων των Αγίων, ελεήσει και σώσει ημάς, ως αγαθός και φιλάνθρωπος και ελεήμων Θεός.

ΧΟΡΟΣ

Στερεώσαι Κύριος ο Θεός την αγίαν και αμώμητον πίστιν των ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών, συν τη αγία Εκκλησία και κόμη ταύτη εις αιώνας αιώνων. Αμήν.

Αιωνία η μνήμη των μακαρίων και αιιδίμων κτητόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης και πάντων των ορθοδόξων.

ΙΕΡΕΥΣ

Η Αγία Τριάς διαφυλάξει τον λαόν Αυτής εν ειρήνη, πάντοτε, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Τον ευλογούντα και αγιάζοντα ημάς, Κύριε φύλαττε εις πολλά έτη.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Προσφερομένου δε του Αντιδώρου εις ένα έκαστον πιστόν Ο Ιερεύς λέγει:

Ευλογία Κυρίου και έλεος αυτού έλθει επί σε.

Εις τον τελευταίως λαβόντα επιλέγει

Τη αυτού θεία χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κατά την διάρκεια της διανομής του Αντιδώρου, ο Διάκονος συστέλλει εν τη Προθέσει τα άγια μετά πάσης προσοχής και ασφαλείας. Αποπλύνων δε το Ποτήριο με οίνο και ύδωρ ίνα καθαρισθεί, και αποσπογγίζει το Ποτήριο με το Μάκτρον. Ταύτα δε συστειλάς και διαθείς καλώς, απονίπτεται τας χείρας εν τω χωνευτηρίω. Και λέγων τας ευχάς της Ευχαριστίας αποδύεται τα άμφια.